

bl. Jolanta (Jolenta) ok. 1244-98 **klaryska, beatyfikowana w 1827 r.**

Kępno, WLK, witraż w ko św. Marcina

**"Perła droga, z domu książęcego Jolanta,
święta pani z rodu cesarskiego"**
– czytamy w jej żywocie, pióra Piotra Skargi.

Urodziła się w Ostrzyhomiu w 1244 roku. Była ósmym dzieckiem węgierskiego monarchy, Beli IV oraz Marii – córki cesarza Bizancjum.

Pochodziła nie tylko z arystokratycznej, ale i bardzo pobożnej rodziny. Jej siostrami były błogosławiona Kinga i święta Małgorzata Węgierska, ciotkami zaś błogosławiona Salomea i święta Elżbieta. To właśnie na krakowskim dworze Kingi, Jolanta – bądź też jak niektóre źródła podają: Jolenta - jest kształcona i wychowywana. To także tutaj wielu nazywa ją na co dzień Heleną, a nie Jolantą, o czym wspominał Jan Długosz. Wiemy między innymi, że 8 maja 1254 roku miała brać udział w pokanonizacyjnych uroczystościach świętego Stanisława.

W 1256 roku późniejsza błogosławiona została wydana za mąż za księcia kalisko-gnieźnieńskiego, Bolesława Pobożnego, na którego dwór w Kaliszu przybyła jednak dopiero w dwa lata po zaślubinach udzielonych przez biskupa krakowskiego, Prandotę. Małżeństwo to zostało zawarte dzięki specjalnej dyspensie papieskiej. Do roku 1276 Jolanta urodziła trzy córki: Elżbietę, Jadwigę – późniejszą żonę Władysława Łokietka oraz Annę, która została klaryską.

Dzięki wstawiennictwu i życzliwości Jolanty mogły powstać franciszkańskie opactwa w Kaliszu, Gnieźnie, Pyzdrach i Obornikach oraz benedyktyńskie w Mogilnie. Księżna z poświęceniem oddawał się także zajęciom charytatywnym. 22 maja 1269 roku Jolanta wraz z mężem brała udział w uroczystościach pogrzebowych błogosławionej Salomei – pierwszej polskiej klaryski.

Po śmierci Bolesława Pobożnego w 1279 roku Jolanta powróciła do Krakowa, stamtąd zaś w 1280 roku udała się do Starogo Sącza, gdzie wraz z Kingą założyły klasztor sióstr klarysek. W 1283 roku udaje się do Gniezna, gdzie jej bratanek, Przemysław II, ufundował klasztor Świętej Klary. Tam Jolanta zostaje ksienią, choć wykonuje w zgromadzeniu najprostsze posługi i prace takie jak sprzątanie i zamiatanie cel. W Gnieźnie przebywa aż do swej śmierci w 1303 lub 1304 roku.

Miejsce jej pochówku zasłynęło cudownymi zdarzeniami, o czym dowiadujemy się chociażby z XVII-wiecznego dzieła „Opisane cuda, które Pan Bóg czyni z Miłosierdzia Swego a za przyczyną bl. Jolenty przy jej grobie”. Stąd też licznie odwiedzali jej grób pielgrzymi. Przybyli do niego między innymi: w 1372 roku jej wnuczka Elżbieta - córka Władysława Łokietka, w 1512 roku król Zygmunt Stary, w 1623 roku zaś Zygmunt III Waza.

Formalną prośbę o beatyfikację księżnej Jolanty wystosował do Rzymu dopiero jednak Stanisław August Poniatowski. W 1827 roku papież Leon XII włączył ją w poczet błogosławionych.

<https://kosciol.wiara.pl/doc/490836.Klaryska-z-krolewskiego-rodu-bl-Jolanta>

zobacz: [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html)
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html>
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7j.html>

1. Kępno, WLK, wt w ko św. Marcina;
2. Stary Sącz, MAŁ, baner na dziedzińcu klaszt. klarysek;
3. Trzebnica, DLN, fg w baz.- Sankt. św. Jadwigi Śl.;

4. Gniezno, fg na fasadzie baz. WNMP i św. Wojciecha;
5. Gniezno, ob. w ko WNMP (franciszcz.);

6. Gniezno, rel. i sarkofag w ko WNMP (franciszcz.);
7. Zabartowo, KPM, fk w ko paraf.;
8. Sulmierzyce, ŁDZ, wt w ko św. Erazma BM;

9. Poznań, wt w ko św. Wojciecha;
 10. Zduńska Wola, wt w baz. WNMP;
 11. Białystok, pł. w ko Chrystusa Króla i św. Rocha

12. Łódź, wt w ko św. brata Alberta;
 13. Łódź, wt w ko Przemienienia Pańskiego;

14. Gdańsk- Wrzeszcz, wt w ko NSPJ;
 J36,15- Racibórz, ob. w ko NMP
 Sandomierz, ko. ś1). Jakuba Ap. (zdz. pw)

Zabrze, ko. św. Jadwigi Śląskiej (zdj. pw)

Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)